

kovo v Varožu. Od te hiše je namreč šel dne 24. oktobra iskat pomoči k zdravniku zoper bolezen v glavi mladenič Franc Mesarič. G. zdravnik ga je poslal takoj v bolnišnico v Maribor, kjer je bil operiran na ušesu. Dne 31. oktobra je umrl. Grenka smrti ga je iztrgala popolnoma nepričakovano, če pomislimo, da je rajni do zadnjega dne, ko je šel k zdravniku, delal vse, kar je bilo treba. Z njim vred pa je utrjana njegovima tetama desna roka, kajti tako pridno, kakor je ta njun nečak pomagal njima gospodariti, pomaga le malokateri svojim staršem. Pogrešali ga bomo težko tudi sosedi, odnosno mejaši, kajti imel je rajni Franček pridne roke in dobro srce ter je tudi drugim rad pomagal, če je le mogel in smel. Dragi Franček, spavaj mirno tam v pobreški zemlji! Večna luč ti naj svetili! Njegovim sorodnikom naše sožalje!

St. Vid pri Grobelnem. Po dolgotrajni in mučni bolezni, okrepčana s sv. zakramenti, je preminula dne 30. oktobra v 70. letu svoje starosti gospa Gobec Marija v Završih. Pogrebne spreveda se je udeležilo veliko število ljudi, kljub slabemu vremenu. Rajna si je vedno želela, da bi počivala na prijaznem gričku pri cerkvi Marije dobrega sveta v Završih, kar se je tudi zgodilo. Kakor je bila dobra in blaga mati svojim otrokom, tako je bila dobrasrčna do revežev. Vsi, ki so jo poznali, jo bodo ohranili v najlepšem spominu! Kličemo ti: Mirno spavaj, blaga duša!

Zibika. Tukaj je umrl dne 6. t. m. Založnik Martin, star 70 let. Pokojni je bil vzoren katoliški mož, velik dobrotnik cerkva, napreden kmetovalec, umen vinorejec, skrben oče, pošteniak. Bog mu bodi plačnik! Žalujoči vdovi in vsem otrokom naše sožalje!

Ložno blizu Rogatca. Vsem častilcem loženske Matere božje se naznanja, da bo še ena zahvalna slovesnost pri tej romarski cerkvi in sicer na tretjo nedeljo v novembru dne 18., če bo lepo vreme. Ako pa bi bilo eden ali dva dni poprej slabo vreme in tudi isti dan sam, tedaj slovesnost izostane.

Prevorje. Na praznik Kristusa Kralja smo imeli slovesno blagoslovitev naše prenovljene župnijske cerkve sv. Ane. Vso cerkev je renoval slikar in pozlatač Mišo Geržina iz Kozjega, in sicer v veliko zadovoljnost vseh faranov. Neposredno pred našo cerkvijo je popravil cerkev v Kozjem. Geržina je priznan domač umetnik in poceni.

Sv. Rupert nad Laškim. Zima kima, že dvakrat je letos prav zgodaj in prav resno pokimala. V naših bregih se počuti, namreč zima, tako dobro, tega nas uči skušnja, da kar ne more od nas. Pa tudi druge težave so se pri nas udomačile, da imajo gotovo že domovinsko pravico. Tako se n. pr. naravnost čudimo, da najde v naše skrite, strte in od velikega sveta tako oddaljene kraje, toliko brezposelnih: kar vrata si podajajo pri hiši! Sami smo siromaki, da se nas naj Bog usmili, pa menda ravno radi tega nas siromaki, pravi in neprav, tako skrbno obiskujejo. Naš človek ima seveda dobro in usmiljeno srce, zato pa mora tudi menda dnevno poskusiti resnico reka: nehvaležnost je plačilo sveta. Pride na večer k samotnemu kmetu še mlad brezposelni; ker lepo prosí, dobi večerjo in potem še posteljo. Drugo jutro pa se možu tako mudi naprej, da se gostoljubnemu gospodarju niti zahvaliti ne utegne. Pa ne, brezposelni je izrazil svojo zahvalo v dejanju: odnesel ali po domače: populil gospodarju par najlepših čevljev! Zopet v drugo hišo pride ta zjutraj dva mlada brezposelna, neznanško sta lačna, zatrjujeta; naj

se jih vendar gospodinja usmili! Seveda jih je uslišala, jima dala obilen topel zajutrek. Ko sta fanta zatrjevala, da bi rada delala, a ju nihče ne najme, ju pošlje gospodinja v drvarnico, naj našagata in razcepita nekaj drv. Z veliko energijo hitita na delo; čez kake pol ure gre gospodinja za njima pogledat: kakor duhova sta izginila; razšagala sta, reci in beri: dve poleni, potem pa sta jo kakor prava potepuha odkurila naprej! Naše ljudstvo po staja po pravici nevoljno nad rastočo četo brezposelnih potepuhov. Naj bi tisti, ki so v to poklicani, napravili red!

Hrastnik. V naši delavski dolini imamo vsako nedeljo službo božjo v taki cerkvi, kakršne nimajo nikjer drugje v Sloveniji. Cerkev je namreč v najemu v gledališki dvorani. Vendar je pa vključ revščini in preproščini naša zasilna cerkev izročena v varstvo Kristusu Kralju. Nova cerkev, za katere postavitev se že nekaj let trudijo hrastniški delavci, bo ravno tako posvečena Kristusu Kralju. Seveda zna vsak, da so v današnjih časih delavci preubogi, da bi sami zmogli postaviti Kristusu dostojno svetišče. To so uvideli dobri ljudje že v mnogih župnijah in Bogu bodi hvale, že od marsikoga, ki mu je čast Kristusa Kralja pri srcu, smo prejeli milodare za to slovensko svetišče Kristusu Kralju. Ako bo Bog dal svoj blagoslov, dobri ljudje se pa pomagali, potem se bo na pomlad začelo graditi. Za gradnjo so nam prav lepo pomagale tri župnije v okolici Maribora, namreč Sveti Martin pri Vurbergu, Sv. Jurij v Slov. gor. in Svečina. Po dobrohotnosti domačih gospodarjev župnikov je g. Al. Zalar, duhovnik iz Hrastnika, ki mu je poverjena naloga sezidati cerkev Kristusu Kralju, v cerkvah omenjenih župnij in v zasebnih obiskih v Svečini razložil župljanom o stiski v delavskih revirjih, o potrebi cerkve ter apeliral na njihovo blagosrčnost, da naj za zidanje cerkve prispevajo jabolka in sadje za sadjevec, katerega se bo dajalo delavcem, ki bodo brezplačno pomagali pri zidavi cerkve. Omenjene župnije so se res izkazale vnete za čast Kristusa Kralja. Nabrali so pri Sv. Martinu pri Vurbergu štiri velike vozove, pri Sv. Juriju v Slov. gor. tri vozove, v Svečini pa okoli 2000 kg jabolka za sadjevec. Iz prvih dveh župnij so pripeljali vključ zelo slabemu vremenu vse to sadje vozniki v Maribor, iz Svečine je pa pripeljal jabolka na tovornem avtomobilu brezplačno trgovec g. Arh. Znana osebnost iz Svečine je pa obljubila poslati na pomlad kar cel potovnjak jabolčnika. Vseh teh dobrotnikov, ki so na tak način podprli akcijo za zidavo nove cerkve Kristusa Kralja, se hrastniški delavci z hvaležnostjo spominjajo. Želijo vsem, naj jim za vse plača Kristus Kralj, ki naj še vzbudi mnogo plemenitih posnemovalcev!

Iz zagrebške torbe. V nedeljo se je poslovil od svojih Zagrebčanov g. Hladnik Janez. Vsekakor novica, ki v tole zagrebško torbo spada, ker je on bil besednik te »torbe«, ki je seznanjala domovino s slovenskimi zadevščinami v Zagrebu. Morda bo kdo radoveden, zakaj

Pri slabosti je naravna »Franz Josefova voda« prijetno učinkujoče domače zdravilo, ki znatno zmanjšuje telesne nadloge, ker se izkaže že v malih količinah koristno. V dopisih hvallijo zdravniki za ženske soglasno prav milo učinkujoč način »Franz Josefove vode«, ki je zlasti pripravna za nežni rast ženskega telesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Ali si že obnovil naročnino?

in kako? Saj veste, da take stvari samo škofje, ki to odrejajo, prav vedo, drug pa včasih jako zmotno ugibajo. Ta gospod torej iz Zagreba odhaja, pa se bo že odkod drugod našim čitateljem oglašil, Zagrebško torbo pa bo nosil odslej g. Jože Gregorič, ki je te dni prišel v Zagreb, da si bo tu na univerzi kaj koristnega pridobil, pa da bo tudi dušno pastirstvo zagrebških Slovencev vodil, pa tudi tako le kako vrsto o zagrebških zgodbah Slovencev v »Slovenca«, »Slovenskega gospodarja« in v »Domoljuba« napisal. Taka vam je ta stvar. »Krajnc« je »Krajnc«, tako se reče. Janez gre, pa Jože pride. Tako naj vam bo torej priporočeno, da si vedno lepo ogledate to torbo, ki jo bo odslej nosil ne več Janez, ampak Jože. V nedeljo smo rekli: Z Bogom! Pa so nekateri nekaj modrovali, da ne gredo več k Sv. Roku. Pa seveda niso mislili zares. V nedeljo jih bo, tako upamo, zopet vse videti pri Sv. Roku, da bodo tam pozdravili novega gospoda: g. Jožefa! — Kdo bi uganil, koga smo ta teden videli v Zagrebu? Tega pa ne uganete vsi skupaj. To je bil Janez Kalan. Da, gospod svetnik Janez Kalan, oče zagrebških Slovencev! Čudno ga imenujem s takim pridevkom, pa mu le res pristoji, ker on je pričel slovensko službo božjo pri Sv. Roku. In prav on je prišel gledat, kaj vendar delamo, da tako dolgo zopet ne začnemo pri Sv. Roku. Pa je potolažen odšel nazaj v Gradec, kjer pravi, da je še vse drugače »toplo« kot v Zagrebu. Kar nič radi nimajo gori Slovencev in jim ne dajo po slovensko niti dihati. — Pa še od tistega žuženberškega razbojnika Stangelja naj vržem nekaj v torbo. Ona lepa družba, ki je že marsikje poskusila šteti tuje denarje, je obupala nad siromašnimi slovenskim blagajnam in so jo udarili proti jugu. Par poskusov so napravili tudi v Zagrebu. Najbolj uspešno delo so imeli v Vrapčah pri Zagrebu, kjer so odnesli 21 jurčkov. Sedaj bodo pa le sami jurji ostali, toda pri mrzli peči! Sicer pa so oni tega že dobro vajeni, ker ne bodo sedeli prvič.

Knjižnica »Slovenskega gospodarja«

Naročniki in čitatelji »Slovenskega gospodarja« so želeli dobiti posebno važne članke v ponatisu, da jih lahko v obliki knjižice shranjujejo. Zato se je Tiskarna sv. Cirila odločila, da začne izdajati knjižnico »Slovenskega gospodarja«. Ker bodo knjižice različnega obsega, bo za vsako številko določena posebna cena. Dosedaj je izšla:

Štev. 1. Zemljiška knjiga. Knjiga obsega sledeče: pomen zemljiške knjige, kako izgleda zemljiška knjiga, vpisi v zemljiško knjigo, vrstni red vpisov, izbris starih vknjenih terjatev, kolekovanje, zadolžnice, izbrisne pobornice, prednostna izjava, kupna pogodba za vse posestvo, kupna pogodba za eno parcelo, služnostna pogodba. Knjižica je cena 5 Din.

Kot številka 2 izide v kratkem knjižica: »Kako si sam izračunam davek?«

Naročniki »Slovenskega gospodarja« imajo pravico, da bodo te knjižice dobivali za polovično ceno. Svoje naročilo morajo nasloviti na **Upravo »Slovenskega gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta 5.** V prodajalnah in knjigarnah knjižice ne bodo dobili za polovično ceno. Naša uprava bo najpreje pogledala, če je dotični res naročnik, nato dobi knjižico za polovično ceno. — Knjižnica »Slov. gospodarja«.